

Tuần Báo Vô Vi

29 tháng 4 năm 2018

Số 392

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Đầu óc không minh mẫn, tại sao ?
- 2) Khi ta vạch một con đường dài, ngón tay dài và con đường dài, cái nào dài hơn ?
- 3) Vọng động mà muốn thì sao ?
- 4) Ấn cướp của đời đã khó khăn, vậy mưu tâm ăn cướp đạo thì sao ?
- 5) Luồng điển trung tâm bộ đầu chưa khai mở thì tánh tình sẽ ra sao ?
- 6) Tất cả đều giới hạn bởi Trời và Đất tại sao ?
- 7) Duyên lành tái ngộ có giới hạn hay không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Monaco, 9-7-2000, 10:05 AM 1) Hỏi: <i>Đầu óc không minh mẫn, tại sao ?</i> Đáp: Thừa đầu óc không minh mẫn do tâm bất tịnh và nghĩ sai về người khác. Kệ: Không tu khó thanh nan tịnh Khó khổ không hay tưởng cứu mình Động loạn bất an gieo ác nghiệp Thành tâm tu luyện rõ đuôi đầu.	Monaco, 10-7-2000, 2:10 AM 2) Hỏi: <i>Khi ta vạch một con đường dài, ngón tay dài và con đường dài, cái nào dài hơn?</i> Đáp: Thừa ngón tay dài hơn là vạch một đường dài vì ngón tay có thể vạch nhiều lần, đương nhiên ngón tay phải dài hơn. Kệ: Đường dài tiến tới nhiều lần hơn Thực hiện liên hồi trí vẫn hơn Tu tiến thanh nhẹ quy một mối Thực hành liên tục vẫn dài hơn.
Monaco, 11-7-2000, 6:40 AM 3) Hỏi: <i>Vọng động mà muốn thì sao?</i> Đáp: Thừa vừa tịnh vừa động là không bình an, tâm chưa dứt khoát. Kệ: Thiếu thật thà tự hại trí tâm Triền miên động loạn khó truy tầm Bản thân không tiến tham tình dục Cảm khổ không vui đạo khó tầm.	Monaco, 12-7-2000, 3:00 AM 4) Hỏi: <i>Ăn cướp của đời đã khó khăn, vậy mưu tâm ăn cướp của đạo thì sao?</i> Đáp: Thừa ăn cướp của đạo lại khó khăn gấp mấy lần hơn ! Kệ: Mưu tâm ăn cướp chẳng bao lâu Nhân quả trị tâm rất nhiệm mầu Dâm loạn chính mình không dứt được Bền lâu không có lại ôm sầu.
Monaco, 13-7-2000, 8:15 AM 5) Hỏi: <i>Luồng điển trung tâm bộ đầu chưa khai mở thì tánh tình sẽ ra sao ?</i> Đáp: Thừa trung tâm bộ đầu chưa khai thì tánh tình rất nông cạn và suy tư rất hàm hồ bất lợi cho tâm lẫn thân, tham dục và bất chánh. Kệ: Trí tâm không triển tâm (tư) mê loạn Tham dục không tường điển trực tràng Cơ hình động loạn tâm chưa giác Thực hành nhịn nhục tự khai màn.	Monaco, 14-7-2000, 7:20 AM 6) Hỏi: <i>Tất cả đều giới hạn bởi Trời và Đất tại sao ?</i> Đáp: Thừa chúng ta sanh ra có sự hỗ trợ của Trời và Đất, nếu làm quá thì phải bị sự giới hạn của Trời và Đất Kệ: Tung hoành thua lỗ bởi tâm ta Thất thoát tiêu hao lại khó hòa Động loạn tâm người chưa dứt khoát Quy hồn quy vía tự mình qua.
Prague, 15-7-2000, 2:40 AM 7) Hỏi: <i>Duyên lành tái ngộ có giới hạn hay không ?</i> Đáp: Thừa duyên lành tái ngộ không giới hạn trừ phi thất tín thì không đạt được duyên lành. Kệ: Thật thà tái hội gọi duyên lành Quý tướng tương giao tự thực hành Trí tuệ không ngừng chơn phát triển Tình thương đạo đạt dần thân hành.	

MẪU ÁI 107

*Muốn tu phải tự lập nền
Giải phân tham dục giữ bền trí tâm
Cùng chung thế cảnh tự tầm
Vượt qua động loạn tự thâm tiến tu.*

Người tu hành chớ vội lầm tưởng rằng ta phải tu cho những người khác trong lúc ta chưa nhận thức được sự sai lầm chính ta đã gieo rắc cho ta, từ kiếp này cho đến kiếp khác và luôn luôn nhảm lẫn trong thần thức hiện hành.

*Đấu tranh tại thế giựt giành
Đất đai của tạm tự hành lấy thân
Bất minh thiên tạo phước phần
Kẻ khôn hiếp đại tâm thần đa đoan.*

Vì sự hiểu lầm mà phần hồn phải bị sự ràng buộc bởi sự nhiễu động của bản thân, quên trở về nơi thanh tịnh của nội tâm.

*Hiểu lầm hành động càng lầm
Lao đao lận đận tự tâm khổ đau
Bất minh thiên kế nhiệm mầu
Khổ càng thêm khổ trước sau vẫn lầm.*

Phải cương quyết tự hành pháp và tự khắc phục thì mới hòa đồng với thiên nhiên tạo hóa được. Nói chuyện ông Trời thì ai cũng biết nói nhưng trở về cương vị đang làm chủ của một Tiểu Thiên Địa, nhận lãnh lấy trách nhiệm của một ông Trời con để tự điều khiển lấy mình thì ai ai cũng muốn trốn tránh cả. Bởi vậy cho nên ở đời này hay nhờ Thánh, Thần, Tiên, Phật nhưng rốt cục cũng chẳng đi đến đâu cả.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 13/1/1973)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Văn Lai, sinh ngày 7 tháng 1 năm 1952, mất ngày 25 tháng 4 năm 2018 (*nhằm ngày 10 tháng 3 năm Mậu Tuất*), lúc 2 giờ 17' sáng tại thành phố Hillsboro, tiểu bang Oregon, Hoa Kỳ, hưởng thọ 67 tuổi, sớm được siêu thăng tịnh độ.

Thiền Đường Portland Lưu Động

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 04/01/2000

Thầy kính thương,

Hôm nay con xin được viết vài hàng kính thăm Thầy, nhân tiện báo tin cho Thầy về việc chuyển quà của Thầy và các huynh tỷ ở hải ngoại đến cho các em khuyết tật (câm và điếc) tại Trung Tâm Giáo Dục trẻ khuyết tật ở L T, B D.

Kính thưa Thầy, hôm chúa nhật (02/01/2000) theo yêu cầu chủ thiêm ba H, con và chị Mỗ đã mang 1000 FF đến cho các em ở TTGD trẻ khuyết tật do soeur N trông nom. Con được cho biết số tiền này do Thầy và huynh tỷ ở hải ngoại gởi về công quả. Soeur N vô cùng vui mừng và cảm kích khi nhận được món quà tình thương của Thầy gởi về gần như liên tục, năm nào cũng có. Riêng con cũng đã chuyển được 2 lần trong vòng hơn 2 năm. Khi chúng con đến, các em đang chuẩn bị dùng bữa cơm chiều. Các em trông vừa ngạc nhiên vừa vui mừng khi có khách lạ viếng thăm. Tuy không thể nghe chúng con nói gì, nhưng các em có lẽ đã khá quen cảnh khách viếng cho quà, nên cũng hiểu, cùng nhau nói cười, chỉ trỏ. Các em tuy khuyết tật, nhưng rất ngoan hiền và vui vẻ khi được hỏi đến dù khó khăn lắm mới hiểu ý người hỏi, nhưng các em cũng rất hồn nhiên, vui cười và nói lia lịa... bằng tay. Tuy nhiên, các em được may mắn học được chữ Việt do Soeur và các chị lớn chỉ dạy, nên có lẽ sau này khi lớn lên, ra đời cũng không đến nỗi khó giao thiệp với người đời, nhờ chữ nghĩa Trung tâm này dạy lớp 1 đến lớp 5, nam 1 trường, nữ 1 trường, riêng biệt, nằm đối diện nhau. Soeur N đã tranh thủ viết cho Thầy 1 lá thư cảm ơn và chúc sức khỏe, đồng thời báo cáo về việc cứu lụt ở miền Trung với tiền Thầy và huynh T gởi về đợt trước. Nay con kèm theo chuyển để Thầy xem cùng với một vài tấm hình chụp lưu niệm với các em ở trung tâm. Nhờ những chuyển công tác như hôm nay con cũng học được

nhiều điều hay, nhiều hạnh lành giúp con khai mở thêm, nhưng từ tâm còn non kém, nhất là tấm gương sáng của Thầy. Trước khi dùng bút, con kính chúc Thầy mãi vui khỏe và trường thọ để dạy dỗ, dìu dắt tất cả chúng con trên đường khai tiến tâm linh và đạo pháp.

Kính thư,
Con, MVC

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

P ngày 28 tháng 2 năm 2000

C con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 4 tháng 1 năm 2000 được biết con có dịp thăm các em tại trung tâm câm điếc B D và hình ảnh của soeur N rất tươi, chứng minh người đã thực hiện bác ái và xây dựng cho hậu thế an vui tiến theo nhu cầu cần thiết của xã hội, thể hiện điều lành cho nhơn sinh, trong cộng nghiệp chung.

Đến đây thì mới thấy rõ tình người sống trong tình thương và đạo đức. Thầy lúc nào cũng vui sống trong hoàn cảnh nan giải và nghèo khổ, và khai triển tình thương và đạo đức. Sự cố gắng của các em rất xúc động, tâm vốn trong sự trong lành của Trời Đất đã ân ban, đến đây mới thấy rõ tình người là quý. S N. lúc nào cũng thành tâm xây dựng cho tuổi trẻ có tương lai và tình thương phục vụ cho chung. Thành thật cảm ơn con, những gì con đã gởi cho Thầy trong lúc Thầy cần, tình thương liên hệ với Trời Đất lúc nào cũng sống động và an vui. Mỗi người một tay thì mọi việc khó khăn cho cách mấy cũng sẽ vượt qua. Chúc con và bạn đạo vui tiến trong niềm tin thực chất.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Ngày 1 tháng 6 năm 1989

TRÂU BÒ

Trâu bò có hạnh trâu bò
Có tâm bồ tát giúp cho người đời
Sống thời chẳng cãi một lời
Chết thời toàn bộ giúp thời thế nhơn
Hy sinh chẳng có giận hờn
Tình bồ sâu đậm tình đời lạt thoi
Thế nhân tranh chấp đạt ngôi
Tay không đi mất ôi thoi thế tình
Đi đi lại lại cũng mình
Bày trò loạn động kết tinh chẳng còn
Tâm tu học hỏi hao mòn
Đến ngày thử thách biết con Cha Trời
Ngậm cam chẳng nói một lời
Lui về thanh tịnh thức thời giác tâm
Nam Mô lục tự thì thầm
Giải phần tâm nghiệp siêu âm đạt hòa
Cảm thông nguyên lý tình Cha
Trong ngoài khai triển vượt qua cảnh đời
Thương yêu nguyên lý của Trời
Hy sinh trọn kiếp hưởng đời thượng ngươn
Vì mình vì họ rõ ơn
Cha Trời ban phước giải cơn mê sầu
Từ tâm học hỏi nhiệm mầu
Cha ban mùi đạo trước sau dung hòa
Trâu bò phải giữ thật thà
Thương yêu tận độ chan hòa tình thương

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Mười Bốn (tiếp theo)

TẾ PHẬT TRỪ TÀ KHUYẾN NGƯỜI QUY CHÍNH GIÁC
TRÊN CÂY THIỀN SƯ GIẢNG PHÁP ĐỂ CHIM NGHE

...
Dương Sinh: Thừa, tiếng nói của thiền sư tuy khác về âm thanh song đầy ý nghĩa thiền.

Thiền Sư: Tôi không pháp không đạo, chỉ há mỏ chim líu líu lo lo về thiền mà thôi. Tuy vậy người đời không chê mà còn lắng nghe thích thú, hiện thời người ta rất ham nuôi chim. Nhà cao cửa lớn mọc lên như rừng, cây cối bị chặt quang đàng, chim chóc không nơi làm tổ, có con bay về rừng học đạo, có con bị bắt giam vào lồng, nuôi trong nhà, ngày đêm được ăn no uống say nhưng vẫn nặng lòng nhớ bạn. Tôi ở đây đại diện cho toàn thể loài chim, cảm ơn nhân loại, chim ở trong lồng chẳng được hát bản sơn ca, mà thuận hát ngục ca, tiếc rằng loài người chẳng hiểu nổi tiếng chim, còn không chim đã được phóng sinh cả rồi.

Dương Sinh: Tiếng nói của thiền sư phát ra âm thanh thực là tuyệt diệu, đệ tử rất ưa thích, khi trở lại Thánh Đức Đường sẽ hết lòng khuyên người đời phóng sinh thật nhiều chim.

Thiền Sư: Cảm tạ mối thiện tâm của Dương Sinh, Thánh Đức Đường cũng đã từng phóng sinh rất nhiều loài chim, công đức đó tôi ghi lòng tạc dạ. Chim là loài vật của thiên nhiên không hề làm hại nhân loại thì xin nương tay chớ gài bẫy giăng lưới bắt chim, vì hành vi đó vô cùng bất nhân bất nghĩa không còn chút tình cảm. Nếu như tôi giăng dây ngang đường, người đời chạy xe ngang qua, cả xe lẫn người lật nhào, té lăn xuống đường, rồi tôi lục soát

khắp người cướp tiền bạc, của cải, sau đó bắt về giam trong nhà, cho ăn ngày ba bữa no nê, cùng bắt ca hát cho nghe, có khi còn vắn cổ nhỏ lông nướng chín ăn thịt, thử hỏi có bằng lòng không?

Dương Sinh: Thiền sư tỉ dụ rất là thâm diệu, người đời nếu được nghe những lời của thiền sư nói về chim chắc chắn sẽ giác ngộ. Đệ tử còn một thắc mắc, kính mong thiền sư giảng giải cho.

Thiền Sư: Dương Sinh cứ hỏi, chớ có ngại.

Dương Sinh: Nước Phật tây phương, chim đùa hót bay lượn nhởn nhơ giữa chốn hoa thơm không hiểu sự ăn uống ra sao?

Thiền Sư: Trên thiên đàng chim không ăn côn trùng, ở thế gian chúng tu hành nhiều năm, công đức khá dày, nên tính linh được siêu thoát về cõi tây phương cực lạc. Lúc ở cõi nhân gian làm giống chim, chỉ ăn trái cây, nhụy hoa cùng uống nước trong, sương ngọt. Vì sống đạm bạc, có phong cách kẻ tu hành, do đó tính linh trong sáng, nên mới siêu thoát khỏi trần gian lên cõi thiên đàng cực lạc. Những chim ở trong điện, công quả mỗi ngày một nhiều, càng lúc càng tu luyện, đã quen không ăn uống, như tầm kéo kén làm tổ, không ăn không uống dần dần biến hóa, chim ở thiên đàng cũng giống vậy. Làm tổ trên cành sống tiêu dao, dần dần đổi lông hóa thân, tục ngữ nói: “Chim sẽ nhỏ nhưng đầy đủ ngũ tạng”. Khi chim không mang bộ lông, hình dáng coi đã giống mình người, trải qua một thời

gian, có thể hóa thành hình người, nếu tu luyện thêm, ắt hiện pháp tướng.

Dương Sinh: Quả thực kì diệu, kì diệu.

Thiền Sư: Ta có chuyện Điều Sào Thiền Sư (*thiền sư tổ chim*) độ Bạch Thị Lang truyền tụng viết trong dân gian. Dương Sinh có thể đem sự tích này viết lại trong sách Luân Hồi Du Kí, để phần ấn chứng được phong phú thêm.

Người ta có thể tu đạo thì chim cũng có thể tu đạo, thân hình người và chim tuy khác nhau, song tính linh giống nhau. Loài người lại thường kì vọng hóa làm chim bay lên trời, chim lượn trên không, tiêu dao tự tại, chốn tiêu dao tức là chỗ tự tại vậy, hoan nghênh chim bay về tổ, cũng mong người đời thả chim về núi rừng.

(còn tiếp)

